

ביותר בענף, עלולה להעמיד אותו במצב בים עדינים.

בכך לא מסתיים הקשר שבין הצבא והגורמים הפרטיים. לצורך קיום הופעה יש צורך בצידוד הגברה, תאורה, כלינגינה, ובהובלה. ואם לא די בכך, שכאשר זמר מסוים מופיע בצבא, מופיעים איתו גם מפעילי הצידוד, ונגנים שחלקם שייכים לענף-תרבות, בשירות המילואים שלהם.

חלק מצוות האמנים זכאים לימי מילוי אים, לפי קריטריונים שאינם ברורים כלל. יתכן שהיה עדיף שהאמן לא יופיע במסגרת שירות המילואים שלו בהרכב מלא, אלא בליווי גיטרה בלבד. ואם אינו יכול, שלא יופיע במסגרת שירות המילואים שלו, לפני חיילים.

הישראלי מצומצם, ולא אחת נלקח שירות המילואים של האמן, כמו הופעותיו בצבא בשכר, בחשבון בחישובי הרווח וההפסד של המישרדים השונים.

תמיהה אחרת קשורה במשתחררים מהענף. אלה זוכים מייד בעבודה בשוק ה'אזרחי'. יום אחרי שפשוטו את מדיהם, הם מתחילים למכור אמנים ומופעים לאלה שגשגרו אחריהם בבסיס.

אזרחי בעיה הוזכרה לאחרונה לגבי קציני גנים בכירים בחילה-אוויר, שאחרי פרישתם הפכו להיות מקדמי מכירות במיפעל זה או אחר הסוחר עם הצבא. הקצין הבכיר מפעיל את קשריו, קסמיו, השפעתו ולחצו, ומנסה להביא לחתימת חוים, שיביאו רווח לחברה הפרטית, אך ספק אם יועילו לצה"ל.

את תוכניות היחיד שלהם הם גם מספקים עבודה לאמנים אחרים.

בן-דוד וברזל עובדים לפי עמלות. הם מקבלים אחוז מסוים מהיקף העבודה שהם משיגים עבור המישרד, שבו הם עובדים. שני הצעירים הפעלתניים, שהוכיחו את עצמם במסגרת שירותם הצבאי כשעבדו על פרויקטים גדולים, פנו לאמנים שונים והציעו להם את שירותיהם. אחדים מה'אמנים' שאליהם פנו השניים קישרו מיד בין השניים ועברם הוזהר בצבא.

עולם הבידור הישראלי הוא קטן, וכל אחד יודע היכן, ובאילו תנאים, מופיע חברו. כך יכול היה לראות כל מי שרצה בכך, ששני המישרדים סיפקו לאמנים שונים הופעות בצבא בשכר. גם כאן לא חסרו דוגמות. להקת טקסטו הופיעה כמה

מקפחים אותה בהופעות בשכר, אימה לגלות את כל המידע שיש לה, משום שאין לה מה להפסיד, כדבריה. חייל ששירת במקום, התבטא בקול רם, שהוא יפנה למישרדה צבאית חוקרת.

קצינה החליטה לרענן את רשימות ה'מוזמנים למילואים ולפקח על מש"ק הופעות אמנים בשכר, שהיא לא מצאה דופי ב'עבודתו, ולוא כדי למנוע לזות שפתיים. כאשר נשאל בן-דוד על-ידי העולם הזה, אם אינו רואה טעם לפגם בכך שמי שהשתחרר חודשים ספורים קודם לכן מהצבא, עושה עסקים עם מחליפיו ביחידה הצבאית, ואולי מסיבה זו לקח אותו ה'מישרד הפרטי לעבודה, טען שהוא אינו רואה בכך טעם לפגם.

בהמשך השתתף הוא ציין, שגם כאשר

יחס מיוחד לאמנים מפורסמים בניגוד לעמיתיהם הפחות ידועים

השאלת צידוד במקום שרות במילואים * רס"ד אחד אחראי לכל *

המשתחררים מצה"ל הופכים מפיקים פרטיים למחרת היום

הוא עצמו שירת בענף, הוא חש אי-נוחות, בעיקר מכך שכרטיסים להופעות אזרחיות, שנועדו לחיילים קרביים, חולקו במחנה מטכ"ל בקריה. הוא טען שבזמנו הוא חשב לזווח על-יך לגורם צבאי בכיר, אך לבסוף ויתר על הרעיון, משום שבכל-זאת רצה להישאר ביחידה.

בן-דוד טען גם שהשערוריה הגדולה של מדור-הבידור אינה בכך שאלה שמש'תחרים ממנו יוצאים לעבודה בשוק ה'אזרחי' באותו ענף, אלא בכך שבמדור משרתים חיילים בעלי פרופיל קרבי, שהם בנים של קצינים בכירים, או דמויות מוכ'רות מחוץ לצבא.

בתום השיחה צילצל הטלפון, ומעברו השני של הקו היה שותפו לדירה וחברו לעסקים, מולי ברזל. בן-דוד דיווח לו על השיחה, עם העולם הזה.

ממישרד שידוד הפקות פנו למערכת העולם הזה, וניסו להפעיל את השפעתם כדי לדעת מה יפורסם אודות מישרדם, עוד לפני הופעת העיתון.

אחר שדובר צה"ל איפשר להעולם הזה להיפגש עם הגורמים הנוגעים בדבר ב'מיפקדת קצין-חינוך-ראשי, תוך הדגשה שאין מה להסתיר, נוצרה מתיחות במדור-הבידור, הכל עשו מאמצים לבדוק כיצד דלפה הידיעה על-יך החוצה, ומיהו ה'מדליף'. אמנים שונים התבקשו להתקשר לחבריהם ולבדוק אצלם מי אחראי על הוצאת הסיפור לעיתונות.

כשפנה העולם הזה לזמרת דליה עמיהוד, לפני ימים אחדים, אחרי שחזרה משהות ממושכת בארצות-הברית, היא הסבירה שלפני חודשים אחדים היה לה מה לומר בפרשה, אך כיום, כבר עבר זמן רב מאז, וההדורים יושרו.

לפני כארבעה חודשים, בזמן המתיחות בצפון, עבדו במדור-הבידור שעות נוספות. אמנים רבים, בשירות מילואים ובשכר, נשלחו לבדר את החיילים שרוכזו ליד הגבול, תקציב ההופעות של מיפקדת קצין-חינוך-ראשי תפת, ומצד שני רבו התלונות של אמנים על חלוקה לא שווה של ימי מילואים וסדרי הופעות.

במיפקדת קצין-חינוך-ראשי טוענים ש'ההופעות לפני חיילים הן הכרח, גם משום שהן מעבירות מסר חינוכי, וגם משום שההופעות במקומות מרוחקים, שהמשרתים שם לא יוצאים לעיתים קרובות לעיר, תורמות להעלאת המוראל ולשיחורור ה'מתחים ביחידה.

אך, כפי שתואר, לשם הרמת פרויקטים רבים כל-יך, זקוק הצבא לשתוף פעולה עם הגורמים האזרחיים בענף הבידור. שלא במודע הפך צה"ל לאמרגן הגדול ביותר, עם כל הנובע מכך.

כל השאלות שהועלו בכתבה, שקשורות לנהלים שכנראה לא נבדקו כראוי, מחיי'בות בדיקה יסודית, ולוא רק כדי למנוע לזות שפתיים. בן-ציין ציטטרין

פעמים בצבא, וקיבלה 80 אלף לירות להופעה. יהודית רביץ הופיעה בתוכניתה וקיבלה 150 אלף לירות. בשני המיקרים שולם גם כסף למונית שהביאה את ה'אמנים להופעה. גם הזמר יגאל בשן זכה להופיע לפני חיילים עבור 80 אלף לירות. אמנים אחרים, שזכו לדחיפה משני המישרדים, כמו מיכל טל, יוסי ברק ורפי ואסתי גרנות, קיבלו כלי-אחד 30 אלף לירות להופעה.

כך יכול היה האמן להאמין שאם הוא יעבוד עם אחד משני הצעירים, אולי יצליח לזכות ביותר עבודות בשכר בצבא.

טעם

לפגם

מי שראה בכך טעם לפגם, היה דווקא מישהו שמשרת באותה יחידה,

במדור הבידור הצה"לי לא הגיעו, עדיין, הדברים לכך, אך הסיפור הבא ידגים מה קורה כשיש ניגודי אינטרסים, ואין תקופת צינון במעבר מהצבא. לאותו ענף בשוק האזרחי.

מהצבא

לשוק הפרטי

פני חודשים אחדים השתחררו שני חיילים, ששירתו בשירות סדיר בענף-התרבות. יוסי בן-דוד ומולי ברזל, שהוא בנו של השליש הצבאי הראשי לשעבר. השניים, שהם גם חברים ומתגוררים בדירה שכורה בגבעתיים, לא התקשו במציאת עבודה. במסגרת עבודתם בצבא הם יצרו קשרים עם מישרדי אמרגנות שונים, וכך הם יכלו להיקלט ללא קושי בשוק האזרחי.

בן-דוד הצטרף למישרד בידור ובמה,

תמיהה נוספת קשורה בעובדה שאמן המופיע בשירותו הצבאי במופע שלם, שלא יהוכן רק עבור הצבא, מקבל אף ימי מילואים עבור החזרות שהוא עשה ב'ביתו. מיפקדת קצין-חינוך-ראשי טוענת שאלה מיקרים חריגים, אך עצם קיומם כחריג, מצדיק את הדעה שרווחת גם ב'מיפקדה שנוהג זה פסול ביסודו.

בעיה נוספת קשורה לחישוב ימי המי'לואים, אמן מפורסם, שיוצא להופעה במקום מרוחק, זוכה לעיתים לכך, שימי היציאה והחזרה ייחשבו לו כימי מילואים. לעומתו, אמן פחות מפורסם, שנאלץ להופיע ארבע או חמש פעמים ביום, לא זוכה לחישוב ימי מילואים כפי שזוכה עמיתו המפורסם.

סוגיה אחרת, שמיפקדת קצין-חינוך-ראשי אישרה את קיומה, שוב כחריג, קשורה לצידוד המושכר. ישנם מיקרים ש'הצידוד שניתן על-ידי קבלנים פרטיים ל'הופעות בצבא — בדרך-כלל מישרדי ה'



זמר יובל
מקסימום מילואים



זמרת טל
בליווי גיטרה

הוא החליט לזווח על-יך. אחרי שקצינה צעירה בדרגת סגן מונתה למפקדת היחיד'דה, התחילו להגיע אליה שמועות על אי'סדרים בעניין הופעות האמנים בשכר, ועל כך שאנשים שרק השתחררו מהצבא, ממהירים למכור לצבא אמנים שאיתם עבדו לפני-יך כאשר שירתו בצבא.

כאשר ערכה הקצינה בדיקות משלה ברשימות, מצאה שאמנים ידועים לא עשו מילואים מזה זמן רב, אך לעומת זאת הופיעו בשכר. זמרת אחרת, שטענה ש'

ששוכן ברחוב בן-יהודה בתל-אביב, בעל המישרד הוא אפי ניב, שהיה בעבר מפק'בקלאסיפון. המישרד מייצג את בנות להקת טקסטו, מייק בורשטיין, יגאל בשן, ומפיק את מופע שיריו של יהורם גאון. הוא מייצג אמנים נוספים, חלקם בלעדית.

ברזל התקבל לעבודה במישרד שידוד הפקות, במצאע ברחוב פנקס בתל-אביב. המישרד הוא בשותפות של שני בעלי ניסיון בענף, שי נשר ויוסי רן. הם מייצגים, בלעדית, את יהודית רביץ, ומפיקים

אמרגנות שיש להם צידוד הגברה ותאורה — נחשב במקום ימי מילואים.

בעיה נוספת קיימת בקשר להופעות האזרחיות, כשצה"ל ממלא את האולמות בחיילים, חלק מאנשי הצוות שמתפעלים את המופע שנערך באחת הערים הגדולות, באולמות מרווחים, זוכה ליום מילואים, שוב לפי חישוב לא ברור.

כך הופך מדור-הבידור הצה"לי גם ל'מוסד שאיש אינו רוצה לריב איתו. השוק